

Loven træder — med virkning fra 1. april 1960 — for de private gymnasieskolars vedkommende i stedet for lov nr. 188 af 5. juni 1959 om statstilskud til private gymnasieskoler og om statstilskud til private realskoler i København, Frederiksberg og Gentofte (årbog 1958-59, side 432). Denne tilskudslov indeholdt hjemmel for et tilskud til private gymnasieskoler på 80 pct. af bruttoudgiften pr. time ved driften af de tilsvarende offentlige skoler i de 3 hovedstadskommuner. Efter at den stor-københavnske refusionsordning er ophævet ved lov nr. 236 af 10. juni 1960 om fordeling af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasieskoler, beregnes denne bruttoudgift ikke længere, og hermed var grundlaget for beregning af statstilskuddet til de private gymnasieskoler bortfaldet.

Som erstatning for det hidtidige beregningsgrundlag er i nærværende lov anvendt ovennævnte fordelingslovs tilskudsordning, hvorefter der ydes et *lærerlønstilskud på 90 pct.* af skolens udgifter til lærerløbninger samt et tilskud på *90 pct. af statsskolernes bruttoudgift pr. time bortset fra udgiften til lærerløbning samt fra udgiften til forrentning og afskrivning.*

Der opnås herved ensartede tilskudsforhold for private og kommunale gymnasieskoler, ligesom der ved lov nr. 187 af 5. juni 1959 om statstilskud til private eksamensberettigede realskoler uden for København, Frederiksberg og Gentofte blev tilvejebragt nogenlunde ensartede tilskudsforhold for de under loven hørende private realskoler og de kommunale realskoler.

Lovens gennemførelse vil ikke medføre nogen forhøjelse af statens faktiske tilskudsudgifter.

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra samtlige partier, omend socialistisk folkepartis ordfører, *Morten Lange*, kun kunne tiltræde det med et vist forbehold af principiel karakter. Han udtalte ved 1. behandling af dette og det nedenfor omtalte lovforslag om statstilskud til private studenterkursus bl. a.:

„Mit parti har ikke nogen særlig kærlighed til private skoler, når undtages sådanne, som samler børn og unge på religiøs basis eller på særlig pionerexperimentel basis. Af den årsag er vi altså ikke dybt henrykte over de to foreliggende lovforslag. På den anden side ser vi ikke nogen mulighed for, at vi ved den nuværende lejlighed kan få lovgivningen ændret, så den kun støtter de mere rimelige